

# Vita a választógyűlésen

A választógyűlés szabályszerűen, a gyűlések megszokott rendje szerint kezdődött. Bézi Ferenc, a cipőgyár dolgozója, a Hazafias Népfőnt II. kerületi bizottságának titkára, a leköszönő vezetőség nevében és képviselőjében — sorra véve a népfőntmunka különféle ágait számok, adatok, és tények sokaságával ismertette a kerületi bizottság munkájának legkiemelkedőbb eredményeit. A Hazafias Népfőnt IV. kongresszusának előkészítésének jegyében a kerületi bizottság újjáválasztására a Postás kultúrotthonban összegyűlt lakosok e jól összeválogatott tényanyagból helyes képet kaptak a népfőnt aktivistáinak munkájáról. Többek között az országgyűlési és tanácsválasztások előkészítéséről, a tanácsstagok munkájának támogatásáról, a békemozgalmi tevékenységről, és több más, sok munkát követelő feladat elvégzéséről.

A beszámoló egyik szakasza azonban megváltoztatta a megszokott módon kezdődő gyűlés hangulatát és érdekes, izgalmas, eleven vitát váltott ki. Nem mintha a felszólalók nem értették volna egyet a beszámolóval, ellenkezőleg: még jobban kiemelték, hangsúlyosabbá tették a benne foglaltakat.

Az ifjúságról volt szó, illetőleg pontosabban arról, hogy a kerület művelődési intézményei vagy egyáltalán nem, vagy csak részben alkalmasak arra, hogy biztosítsák az ifjúság kulturált szórakozását. Ahogyan a beszámoló megfogalmazta: „Talan ezen a téren vannak kerületünkben a legnagyobb hiányosságok.”

Hogy mennyire elevenbe vágó kérdést vetett fel ezzel a beszámoló, azt az utána következő eleven vita bizonyította. Milyen tényeken alapult ez a vita? Többek között olyanokon, hogy Petőfitelepen jelenleg nincs művelődési otthon; hogy a rókusit bővíteni kellene; s hogy a Béketelepen is szükség lenne művelődési házra. Aztán, hogy nincsenek a kerületben elegendő számú kulturált szórakozóhelyek, a művelődési otthonokban nincsenek klubok. A fiatalok nem tudnak holt táncolni, kocsmákba kényszerülnek, s ez a helyzet egyebek között az alkoholizmus elleni küzdelmet is akadályozza, ahogyan erre több más felszólaló — Pálfi István, Nagy József, Balázs Im-

re után — dr. Várkonyi László is hangsúlyozottan rámutatott.

Az érdekes vita végén Papp Gyula, a városi tanács elnökhelyettese, aki egyébként részletesen tájékozta a résztvevőket a legfontosabb várospolitikai problémákról is, ezzel kapcsolatban rámutatott, hogy bár a 20 ezer szegedi fiatal művelődése, szórakozása nem megoldatlan, a II. kerület ilyen szempontból valóban súlyos gondokkal küzd. De a városi tanács foglalkozik ezekkel a problémákkal, egyebek között például a petőfitelepi művelődési otthon ügyével, ifjúsági klubok létesítésével.

Összefoglalójában Hofgesang Péter, a Hazafias Népfőnt városi bizottságának titkára örömdetes tényként említette, hogy a vitából teljesen hiányzott fiatalok színdalmazásának „megszokott” hangja. A felszólalók az ifjúságért érzett felelősséggel és a segítség szándékával szóltak a problémákról.

A gyűlés befejeztével a résztvevők ellenszavazat nélkül megválasztották a 43 tagú kerületi bizottságot, a városi bizottságba a kerületben lakó 9 tagot és nyolc küldöttet a megyei értekezletre. A gyűlés után a kerületi bizottság azonnal összeült és elnökké Toldi István vezető igazgatót, titkárrá Sarnyai Istvánt, a béketelepi iskola igazgatóját választotta.

## Csupa felkiáltójel...

Öt sándorfalvi fiatalokú fiúval — K. József Sándorral, B. Jánossal, N. Ferencel, S. Péterrel és M. Jánossal — furcsa eset történt Szegeden. Valamennyien 17 évesek és beengedték őket rugni a felnőttök, sőt tudatosan lerészegítették valamennyiüket, és pedig szórakozóhelyen. Úgy látszik, ezt egyes helyeken ma még meg lehet tenni. Ha ez az eset csak kirívó példa lenne, akkor nem is kellene szólni róla. De sajnos nem az. Ha e tényt nevében is nevezzük, akkor ilyesmi illetik meg: felelőtlenység, közömbösség, könnyelműség, nem-törődomség.

### Sörre likórt

Senki nem kérdezte meg a lányosképi sándorfalvi fiúkat a Napsugár bisztróban, ahol ebédelték, majd megitták fejenként 2 korsó sört: „Fiúk, vagytok már 18 évesek”? A feledékenységet fogjuk rá az élénk forgalomra. A pénztáros blokkolt, a csapos apatikusan kiszolgált, a gyerekek pedig — mert még azok —, koccintottak és ittak. Ihattak, s ettől a „szabadságtól” már meg is részegedtek, de még nem annyira, hogy... Átmentek a Széchenyi térre, a Debrecen Étterembe, ahol ismét asztalhoz ültek. A

sörre más szeszestalt inni, ugebeár megérthat a nagyobb teljesítményre „hitelesített” felnőttek is, hát meg a serdülőkorúnak.

### A felnőttek szemé láttára

Egymás után fejenként háromszor egy deci ózibarack-likórt rendeltek és kaptak. A felszolgáló, Nagy Imre (Szeged, Veresács utca 4. szám alatti lakos) készségesen sietett vendégeinek kívánságára tenni. Vendég-vendég, fifti-fifti, csak fizessen! S a fiúk fizettek. Miért ne, ha engedték őket fogvasztani? Először N. Jánosban kezdett dolgozni az ital ügyanyira, hogy nyomasztó terhétől kénytelen volt megszabadulni a mell-lékhelyiségben. Az előbb még készséges felszolgáló felháborodva ment utána, nyilvánvalóan más felelős felnőttek figyelmeztetésére. A fiút felszólította, hogy vagy fizet, vagy kitakarítja, amit otthagyt. És N. János takarított bódult, kótyagos fejjel és megszegyenítve, felelős felnőttek röhögésétől kísérve.

### A harmadik felvonás

A Napsugár bisztrótól idáig kétfelvonásos a történet. A harmadik a Szabadság Filmszínházban folytatódott, ahova a fiúk beültek filmet

## A Portugál KP főtitkára Budapesten

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága meghívására Alvaro Cunhal, a Portugál Komünista Párt főtitkára rövid látogatást tett hazánkban, amelynek során megbeszélést folytatott Komócsin Zoltán elvtársal, az MSZMP Politikai Bizottsága tagjával, a Központi Bizottság titkárával a két testvérpártot érintő kérdésekről és a nemzetközli kommunista és munkásmozgalmi időszerű problémáiról. (MTI)

## Forintok és fillérek

Barátom kocsit vásárolt. Megkérdeztem tőle, mennyiért vette. Tréfásan válaszolt: „Fillérekért... hét és fél millió filléért”. Igaza volt, tényleg ennyi a vételára egy olyasféle autónak. Engem mégis gondolkodóba ejtett ez a filléres kifejezés. Valóban, mennyit is ér egy fillér? Attól függ, hogyan számolgatunk és mennyi van belőle. Egy fillér önmagában nem sok, még száz is csak egy forint, de sok kicsi sokra megy. Így tartja a mondás is. S ebben van a lényeg!

Az igaz, hogy tízfilléért nem hajol le az ember, de ha sok tízfillérest látunk, összeszededgetjük. Láttam egy öregembert a szegedi cipőgyárban, aki szorgalmasan szedgette ezeket a tízfilléreseket bőrhulladék formájában. Egy cipőgyárban mindig volt és lesz is hulladék, olyan is, amelyet valamiképpen hasznosítani lehet. Régebben tüzre vetették a gyárban a hulladékot, most az a nyugdíjas bácsika válogatja a nagyját, a használhatóját. Az öreg havi ötszáz forintot keres ezzel.

A vállalatnak megéri, s többet keres rajta, hisz az így keletkezett forintok talált pénznek számítanak. Ellenkező példát is láttam. A gyufagyárban földgázzal fűtik a kazánokat. A földgáz fűtőértéke meghaladja a 10 ezer kalóriát. Igen kényelmes, praktikus ez a tüzelési mód, s ami a legfontosabb, magas a hatásfok, a kalória felhasználása. Ezért „szűrt szemet”, amikor láttam, hogy a gázfűtésű kemencékbe fahéncshulladékot lapátolt két ember.

A gyufagyárban sok a fahéncshulladék. Papírvékony ez az anyag, a dolgozóknak sem kell, hogy odahaza eltüzeljék, hiszen csak ellobban, nem tart melegeit. Persze ez sem értékesítés, hogy bedobálják a gyári kazánba, mert ott sem javít a fűtőértéken. De valamikor hasznosabb utat járt meg: a szegedi falemezgyárban kísérleteztek a magyar farostlemezzártás technikáját és technológiáját. Majd Mohácson fel is építették hazánk egyetlen és modern farostlemezzáráját, ahol lágy, lombos fákból készítenek igazán kiváló lemezeket. Úgy gondolom — legalábbis nemzetgazdasági érdekből —, sokkal helyesebb lenne, ha ott a mohácsi gyárban tüntetnék el ezt a hulladékot.

A szegedi seprűgyárban viszont igen jó megoldást találtak a valamikori hulladék hasznosítására. Az exportra szánt seprűknél ugyanis levágták a cirok végét, s azt eldobták, szemétre került. Érték vesztett el önmagában is, a új megoldásukkal jóval nagyobb értékhez jutottak. Ebből a rövidebb méretű cirokból izléses és igen hasznos terméket állítanak elő: szőnyegseprűt. A vásárlók szívesen és örömmel fogadták ezt a kis seprűalkalmatosságot, s az ára sem magas.

Sok-sok példát lehetne elmondani pro és kontra. Láttam értékes hulladékot a kábelgyárban, a gumigyárban, a ruhagyárban és a kenderfeldolgozó iparban is. Némely területen hasznosítanak ezeket, máshol nem. A bútorgyárban például sokkal többet lehetne, mint amennyit egyáltalán tesznek. Eladják tüzelőnek, gyújtósznak. Ez is egy módja a hasznosításnak. De gyakran látni a hulladéknak minősített szállítmányok között egészen kítűnő és olyan méretű darabokat, amelyeket vétek eltüntetni. Ha nem is nagyméretű kombinátszekerényt, de valami más, kisebb szerkezeteket biztosan lehetne belőlük összeállítani.

Tudom, hogy nem jelentenek nagy összeget ezek a dolgok, amelyeket elmondtam, de minden fillér érdekes lehet. A végösszeget mindig apró tételek együttese adja, s sok apró tétel jelentősen is befolyásolhatja azt a végösszeget.

Ennek a „filléreskedésnek” azonban több más oldala is előtérbe kerülhet. Egyik az érdekeltség, méghozzá a népgazdasági érdeke. A nemzet nem hagyhat veszendőbe menni semmilyen megtermelt értéket. Vállalati érdeke is ez a mentőakció, mivel valamilyen formában nyereséget növel. Ebből a megfontolásból kiindulva viszont az egész vállalati kollektívának is érdeke, hogy minden használható anyag a legjobb csatornákon fusson végig. Ha ez az út növeli a nyereség tömegét, akkor az egyén is magasabb nyereségrészesedéshez juthat.

Tovább menve: egy-néhány hulladéksorsra ítélt anyag felhasználásával sok ember kenyérkereseti lehetőséghez juthatna. Több csökkent munkaképességű embernek és otthon lévőnek lehetne munkát, hasznos elfoglaltságot biztosítani.

Nem folytatom tovább, hiszen ez a láncolat nagyon hosszú. Csak hangsúlyozni szeretném a köznapigazságot: fillérekből lesznek a forintok, a milliók és a milliárdok. Ha egy tízfilléresért nem is hajolunk le, de ott, ahol sok tíz filléres van együtt, érdemes hajlongani, felszedgetni az értéket, hiszen az mindnyájunké.

GAZDAGH ISTVÁN

## Halászlé — dobozban

Több éves hagyománya van már a Szegedi Paprika-feldolgozó Vállalatnál a levespor-gyártásnak. Idén számos új termékkel jelentkezik az üzem. Hosszas kutatások után megszületett a képünkön látható halászlé-kocka is. Már útnak indították az első szállítmányokat, Szegeden is pultra került ez az új, jellegzetesen szegedi inycenség.



## Több mint 694 millió forint értékű munka

Tegnap, pénteken Szegeden ülést tartott a Csongrád megyei kisipari szövetkezetek választmányja. Ezen részt vett és felszólalt Horváth János, a Csongrád megyei pártbizottság képviselőjében és dr. Kertai Tibor, az OKISZ titkárságának vezetője.

A választmányának a KISZÖV vezetőségének beszámolóját a tavalyi munkáról, az új mechanizmusra való felkészülésről és az ideit feladatokról Jenei Lajos, a KISZÖV vezetőségének tagja, a Csongrád megyei Papírfeldolgozó Ktsz elnöke terjesztette elő, amit élénk vita követett. Csongrád megye 55 kisipari szövetkezete és közel 8 ezer dolgozója tavaly tovább növelte a termelést, nőtt a termelékenység, ja-

vult a gazdaságosság. A megye ktsz-ei 1967-ben 694 millió 83 ezer forint értékű munkát végeztek. Ez a teljes termelési érték 12,7 százalékkal több az 1966. évinél. Örömdetesen emelkedett az építőipar lakóházépítési munkája, s tavaly 371 lakást adtak át gazdáiknak. A megye kisipari szövetkezetei tavaly több mint 130 millió forint értékű árut szállítottak külföldre. Igen jelentős volt tavaly és lesz idén is a kisipari szövetkezetek javító-szolgáltató tevékenysége, közvetlenül a lakosság számára.

A munka és körülményei javulásával tovább emelkedtek az átlagkeresetek. Az egy főre eső átlagbér tavaly 19 ezer 983 forint volt, s ez a megelőző évhez képest 2,5

százalékos keresetnövekedésnek felel meg.

A tavalyi termelési eredmények jó alapot nyújtottak az új gazdasági mechanizmus bevezetéséhez. A választmány megállapította — egyebek között —, hogy az új mechanizmus követelménye a megye szövetkezeti ipara vezetőinek munkastílusában is általánossá kell válnia a közgazdasági szemléletnek, a kombinatív készségeknek. Aláhúzták a szövetkezeti demokrácia jelentőségét, s nagy figyelmet fordítottak a munkásvédelemre. Szóvá tették az anyagszállítás, a pénzforgalom zökkenőt, s a szövetkezeti élet több más kérdését. Figyelmet szenteltek a majd bevezetésre kerülő csökkentett munkaidő kérdéseinek, az ide feladatoknak

## Tovább „ulazik” az influenza

A déli határszélen kezdődött járvány jelenleg Baranya megyét és Pécsét, valamint Somogy megye nyugati felét érinti erősebben. Kisebb mértékű Somogy keleti és Tolna megye déli részén. Korábban csak egy baranyai határátlépő helyen érkezett hozzánk a járvány, igazán Baranyában azonban Rószkén a nagyobb számú megbetegedést jelentették és Bafán is megkezdődött a betegség behatolása mintegy 1500 megbetegeléssel.

A járvány terjedésében nagyban közrejátszik a tömegközlekedés is. Így jutott az influenza Baranyából Budanestre.